

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201063
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8220201063.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobkyne: Z. R., Q.. XX.XX.XXXX, U. G. Y. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpená advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d' Ascq CEDEX 598 68, Francúzska republika, organizačná zložka COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Landererova 12, 811 09 Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO 36 646 181, o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 1.277,93 Eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 500,- Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej aj len „okresný súd“) 12.06.2020 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 1.277,93 Eur a to titulom priznania jej primeraného finančného zadost'učinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a to za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa žalobkyňa úspešne dovolala už v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 Csp 26/2018 (ďalej tiež aj len „skoršie konanie“), v ktorom sa žalobkyňa svojou žalobou úspešne domohla voči, aj v tomto konaní žalovanému, priznania nároku na vydanie jej bezdôvodného obohatenia žalovaným, titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru, ktorý bol žalovaným poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“) uzavretej medzi nimi XX.XX.XXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 995,82 Eur (30 000,- Sk) a z ktorého úverového rámca žalobkyňa v období od 07/2008 do 06/2015 reálne vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 2 076,85 Eur, avšak formou splátok na jeho splatenie zaplatila celkovo sumu 3 354,78 Eur. Okresný súd v tomto skoršom konaní zistil absenciu zákonných náležitostí úverovej zmluvy zo XX.XX.XXXX, v príčinnej súvislosti s ktorým záverom okresný súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru, z ktorého dôvodu uložil žalovanému vydať titulom bezdôvodného obohatenia sa, o tieto od žalobkyne nezákonne prijaté úroky a poplatky, sumu 1 277,93 Eur. Rozsudok okresného súdu č.k. 6Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 bol v celom rozsahu potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č.k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020. Ďalej uviedla, že za primeranú výšku finančného zadost'učinenia považuje sumu vo výške 1 277,93 Eur, teda ujmu, ktorá jej reálne vznikla z dôvodu vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. V prípade žalovanej totiž nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame

naplnenie hrozby tým, že sa na môj úkor bezdôvodne obohatila. Až po úkonoch procesného útoku a obrany si na súde (napriek sústavnému odporu žalovanej) úspešne uplatnila svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu 27.07.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu poprel nárok žalobkyne čo do výšky, ako aj čo do dôvodu a tento považuje za nedôvodný a tvrdenia žalobkyne za účelové. Podľa žalovaného žalobkyňa nevznikol a ani nemohol vzniknúť nárok na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neboli naplnené zákonné predpoklady na jeho priznanie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže rozsudkom okresného súdu č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 v spojení s rozsudkom krajského súdu č.k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020, od ktorých si žalobkyňa odvodzuje svoj nárok, síce bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyňu bezdôvodného obohatenie v sume 1 277,93 Eur, avšak s poukazom na § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, podľa žalovaného, ani okresný súd a ani krajský súd vo výrokovej časti zmienených rozsudkov nevyslovili či už neprijateľnosť niektorej zo zmluvných podmienok, alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru a dokonca, uvedené okresný súd nevyslovil ani vo výrokovej časti rozsudku č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017, v ktorom bola prvotne konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo 16.07.2008 a na záverov ktorého sa dovoľával okresný súd aj v rozsudku č.k. 6Csp 26/2018-95 z 01.04.2019. V uvedenej súvislosti žalovaný vo svojom vyjadrení tiež uviedol cit. „Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný toho názoru, že pokiaľ vo vzťahu k revolvingovej zmluve nebola súdmi vo výrokovej časti vyslovená neplatnosť niektorej zmluvnej podmienky, prípadne výrokom súdu vyslovená bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, nie je naplnený zákonný predpoklad na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.“ Okrem toho žalovaný namieta aj výšku žalobkyňou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na to, že nárok priznaný žalobkyňu rozsudkom okresného súdu 6Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 bol žalobkyňu žalovaným v celom rozsahu už uhradený, z ktorého dôvodu na strane žalobkyne už neexistuje žiadna ujma či hrozba, tak ako to žalobkyňa deklaruje. Napokon má žalovaný za to, že žalobkyňou uplatnený nárok na vydanie jej finančného zadosťučinenia je premlčaný, keďže ak by platilo tvrdenie žalobkyne, že na priznanie finančného zadosťučinenia postačuje právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť deklarované porušenie spotrebiteľského práva, tak potom premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerane finančné zadosťučinenie začne plynúť od právoplatnosti takéhoto rozhodnutia. A keďže v danom prípade sa žalobkyňa o porušení svojho práva a o tom, kto za takéto porušenie zodpovedá, preukázateľne dozvedela už z rozsudku okresného súdu č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017, ktorý konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalobkyňu poskytnutého úveru a na základe záverov ktorých následne okresný súd rozsudkom č.k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 už len priznal žalobkyňu bezdôvodné obohatenie, tak vzhľadom k tomu, že rozsudok okresného súdu č. k. 1C/188/2016-68 z 30.03.2017 nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2017, od ktorého dátumu je potrebné počítať trojročnú premlčaciu lehotu a keďže žaloba žalobkyne bola okresnému súdu podaná až 12.06.2020, ňou uplatnený nárok nebol uplatnený včas. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu žalovaného, doručenom okresnému súdu 02.09.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu označila tvrdenia žalovaného o tom, že žalobkyňa nespĺňa podmienky na priznanie jej primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, za rozchádzajúce sa s realitou, pretože rozsudkom okresného súdu č.k. 6Csp/26/2018-95 z 01.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/107/2019-154 z 22.01.2020, ktorým bol žalovaný zaviazaný k povinnosti vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie, už podľa žalobkyne bol naplnený zákonný predpoklad na domáhanie sa finančného zadosťučinenia žalobkyňou ako spotrebiteľom, keďže v označených konaniach sa úspešne domohla voči žalovanému ochrany svojich spotrebiteľských práv. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/24/2019-86 z 30.05.2019, tiež žalobkyňa oponovala žalovanému, že nie je pravdou, žeby na uplatnenie si nároku na priznanie finančného zadosťučinenia bolo potrebným, aby spotrebiteľovi bola reálne privedená nejaká ujma s tým, že postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V súvislosti s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej ak vo vzťahu k revolvingovej zmluve nebola súdmi vo výrokovej časti vyslovená neplatnosť niektorej zmluvnej podmienky resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, že tým nemali byť splnené predpoklady na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyňu podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobkyňa uviedla, že cit. „Hypotéza citovanej právnej normy určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok vo výroku

rozhodnutia súdu nevyžaduje, pričom pre jej naplnenie je podmienkou jedine právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť porušenie noriem spotrebiteľského práva jasne deklarované (vo výroku resp. v odôvodnení). V zmysle zásady, že žalobca sa nemôže žalobou úspešne domáhať určenia neexistencie právneho vzťahu alebo práva tam, kde sa môže domáhať splnenia povinnosti, sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia pričom pre rozhodnutie vo veci samej bolo nosnou otázkou posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorú súd prvej inštancie musel riešiť prejudiciálne. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou ale zákonnou sankciou za nedodržanie obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch.“ Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia v tomto smere žalobkyňa citáciou poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co/137/2016-71 z 24.05.2017 a sp. zn. 25 Co/107/2018 z 25.04.2019.

4. Žalovaný vo svojom stanovisku (duplika) doručenom okresnému súdu 06.10.2020 k vyjadreniu žalobkyne, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením žalobkyne, trvá na skutočnostiach uvedených vo svojom vyjadrení k podanej žalobe a nárok žalobkyne považuje za nedôvodný a premlčaný. Trval na tom, že s poukazom na § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ani okresný súd a ani Krajský súd v Prešove vo výrokovej časti svojich rozhodnutí nevyslovili či už neprijateľnosť niektorej zo zmluvných podmienok, alebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru, pričom argumentačne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/2/2020 zo dňa 02.06.2020. Záverom zotrval na uplatnenej námietke premlčania s tým, poukazom, že v zmysle ustálenej judikatúry sa totižto za úspešné uplatnenie práva spotrebiteľom nepovažuje len úspech spotrebiteľa v spore vyvolanom samotným spotrebiteľom, ale aj v prípade, pokiaľ spotrebiteľ úspešne ubráni svoje práva v konaní iniciovanom dodávateľom, pričom (napr. Krajský súd v Žiline č.k. 25Co/67/2018 z 18.12.2018), pričom žalobkyňa sa o porušení práva ustanoveného zákonom a o tom, kto za takéto porušenie zodpovedá, nepochybné dozvedela už z rozsudku okresného súdu č. k. 1C/188/2018-68 z 30.03.2017, ktorým bola zamietnutá žaloba žalovaného v označenom konaní v postavení žalobcu a to v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, z ktorého záveru okresný súd vychádzal aj v konaní o zaplatenie bezdôvodného obohatenia, pričom rozsudok okresného súdu č. k. 1C/188/2018-68 z 30.03.2017 nadobudol právoplatnosť 01.06.2017, avšak žaloba žalobkyne bola podaná až 12.06.2020, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

5. Okresný súd Bardejov rozsudkom č.k. 8Csp/47/2020-110 zo dňa 28.03.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 8Csp/47/2020-140 zo dňa 21.10.2022 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 13CoCsp/47/2022-145 zo dňa 31.1.2023 zrušil rozsudok vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia. V odôvodnení uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu nesprávnym je názor súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa si právo na primerané finančné zadosťučinenie odvodzuje od rozhodnutia v konaní vedenom pod sp.zn. 1C/188/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.06.2017. Ako vyplýva z obsahu žaloby, žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s jej úspešnou obranou v konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/26/2018, v ktorom jej bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozhodnutím vo veci sp. zn. 1C/188/2016 súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu (v tomto konaní žalovaný) o zaplatenie 1.135,90 eur s príslušenstvom zamietol pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vzhľadom na chýbajúce náležitosti v zmysle ust. § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Žalobkyňa sa však ďalšou žalobou, na základe súdom konštatovaného záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, pričom nemohla predpokladať výsledok v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru odvolacieho súdu k úspešnému uplatneniu práva došlo až právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie č.k. 6Csp/26/2018-95 zo dňa 01.04.2019, ktorým súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Primeraného finančného zadosťučinenia sa tak žalobkyňa domáha práve na tomto. Preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o premlčaní nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže tento nárok je viazaný na rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 6Csp/26/2018-95 zo dňa 01.04.2019. Žaloba bola na súde podaná dňa 15.06.2020, preto nemožno dospieť k záveru o premlčaní nároku s odkazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka.“

7. Po vrátení veci odvolacím súdom súd reflektoval názory v ňom vyjadrené, doručil uvedené uznesenie právnym zástupcom strán sporu a opätovne posúdil nárok žalobkyne.

8. Na pojednávanie nariadené na 3.8.2023 sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 3.8.2023, pričom súhlasili konať v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec pojednal a vo veci rozhodol v ich neprítomnosti.

9. Súd sa opätovne oboznámil s vyjadreniami sporových strán, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav.

10. Okresný súd Bardejov rozsudkom č. k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019 rozhodol o žalobe žalobkyne (aj v tomto konaní má postavenie žalobkyne, pozn. okresného súdu), proti žalovanému (aj v tomto konaní má postavenie žalovaného, pozn. okresného súdu), o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 277,93 Eur s príslušenstvom titulom nároku, plneného žalobkyňou nad rámec zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX zo XX.XX.XXXX, tak, že cit. „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 1.277,93 Eur spolu s 8,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.277,93 Eur od 01.06.2017 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“ Okresný súd toto svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil aj tým, že „Na základe žaloby doručenej tunajšiemu súdu dňa 06.07.2016 vedenej pod sp. zn. 1C/188/2016 sa právny predchodca žalovanej domáhal voči žalovanej zaplataenia sumy 1.135,90 Eur s príslušenstvom dôvodiac, že so žalovanou (v danom prípade žalobkyňa) uzavrel dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol úverový rámec v sume 996,00 Eur. (...)V označenej veci sp. zn. 1C/188/2016 rozhodol súd rozsudkom dňa 30.03.2017, právoplatným dňa 01.06.2017, tak že žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalovanej a žalobkyňou je potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a násl. OZ. Aplikáciou zákona č. 258/2001 Z. z. súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, a to s poukazom na absenciu údajov, najmä riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby podľa § 4 ods. 2 písm. h) citovaného zákona. Na základe toho súd konštatoval, že žalobkyňa uhradila v prospech žalovanej o 1.277,93 Eur navyše (vyčerpala sumu 2.076,85 Eur a splatila sumu 3.354,78 Eur). Po právoplatnosti uvedeného rozsudku a v súlade so závermi súdu sa žalobkyňa v predmetnom spore domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.277,93 Eur s prísl. (...) Súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. odvolávajúc sa aj na závery tunajšieho súdu v rozsudku sp. zn. 1C/188/2016 zo dňa 30.03.2017. Podľa názoru súdu predmetná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), a teda riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o revolvingovom úvere čerpala sumu 2.076,85 Eur a splátkami v prospech žalovanej zaplatila sumu 3.354,78 Eur. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mala žalovaná nárok len na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 2.076,85 Eur. Prevyšujúce plnenie žalobkyne v prospech žalovanej v sume 1.277,93 Eur tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná vydať s poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 1.277,93 Eur s prísl.“

11. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020 v celom rozsahu potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019, pričom okrem iného tiež uviedol cit. „V súvislosti s namietaným vrátením bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a dostatočne odôvodnené, keďže z bodu 33. napadnutého rozsudku plynie, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, čo spôsobuje, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy medzi stranami, je potrebné takýto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Táto skutočnosť bola konštatovaná pri posudzovaní daného zmluvného vzťahu aj v predchádzajúcom konaní vedenom medzi stranami sporu na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 1C/188/2016, na čo správnym spôsobom poukázal prvoinštančný súd. Ak zákon pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru výslovne a obligatórne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, nemožno mať pochybnosti o tom, že absencia tohto údajá daný následok spôsobí. Námiетка nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru preto nebola dôvodná.“

12. Okresný súd Bardejov rozsudkom č. k. 1 C 188/2016-68 z 30.03.2017 (právoplatný 01.06.2017) žalobu žalobcu COFIDIS, a.s. (právny predchodca v tomto konaní žalovaného, pozn. okresného súdu)

proti žalovanej Z. R.K., Q.. XX.XX.XXXX (v tomto konaní má postavenie žalobkyne, pozn. okresného súdu), ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplattenia sumy 1 135,90 Eur s príslušenstvom, rozhodol tak, že ju zamietá s tým, že svoje rozhodnutie aj takto odôvodnil cit. „Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k vzniku záväzkového vzťahu, a to na základe Zmluvy o úvere zo dňa XX.X.XXXX (t.j. týmto sporom dotknutá úverová zmluva, pozn. okresného súdu) Na základe tejto Zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške 50.000,- Sk, t.j. 1.659,70 Eur s minimálnou výškou splátky 1.999,- Sk splatnou mesačne najneskôr do 15. dňa v mesiaci (v zmysle VOP), úrokom vo výške 2,14 % mesačne zo sumy poskytnutého úveru, poisťným o výške 0,65 % aktuálneho dlhu voči žalobcovi za každé poisťné obdobie a poplatkom z omeškania vo výške 8 % z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa ocitla žalovaná v omeškani. (...) Vzhľadom k uvedenému má súd zato, že v zmluve, na základe ktorej sa poskytuje žalovanej tzv. revolvingový úver, absentujú obsahové náležitosti, ktoré sú pri vzniku zmluvného vzťahu určiteľné a ktoré vyžaduje cit. ust. § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. a o.i. (viď vyššie konštatovania súdu) najmä riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby žiadanej v zmysle ods. 2 písm. h) cit. ust., ktorá je ako je vyššie uvedené neprijateľnou zmluvnou podmienkou (v rozpore s dobrými mravmi). Rovnako zmluva obsahuje ďalšie neprijateľné podmienky tak, ako je uvedené vyššie. Absencia týchto náležitostí zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák.. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru po odpočítaní prípadného plnenia žalovanej a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy. Keďže v tomto prípade žalovaná na účet žalobcu plnila sumu 3.354,78 Eur a celkovo podľa žalobcu vyčerpala sumu 2.076,85 Eur (vrátane úrokov, či poplatkov), teda rozdiel je záporný (žalovaná uhradila sumu prevyšujúci nárok žalobcu o 1.277,93 Eur), žalovaná zaplatila viac ako bol povinná v zmysle cit. právnej úpravy uhradiť, súd žalobu v považoval za bezdôvodnú (vrátane uplatnených úrokov z omeškania, zmluvných pokút či poplatkov) a pre splnenie dlhu (aj nad rámec povinnosti) ju zamietol.“

13. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

14. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

15. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1946 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase podania žaloby (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.“

16. Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

17. V danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáha priznania jej nároku voči žalovanému, na primerané finančné zadosťučinenie, ako satisfakcie (zadosťučinenia) za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľka sa v minulosti v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6Csp 26/2018 úspešne dovoľala, voči žalovanému ako dodávateľovi, ochrany svojich spotrebiteľských práv.

18. Postupujúc v súlade s názorom odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, podľa ktorého „žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s jej úspešnou obranou v konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/26/2018, v ktorom jej bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozhodnutím vo veci sp. zn. 1C/188/2016 súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu (v tomto konaní žalovaný) o zaplattenie 1.135,90 eur s príslušenstvom zamietol pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vzhľadom na chýbajúce náležitosti v zmysle ust. § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. Žalobkyňa sa však ďalšou žalobou, na základe súdom konštatovaného záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, pričom nemohla predpokladať výsledok v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru odvolacieho súdu k úspešnému uplatneniu práva došlo až právoplatným rozhodnutím súdu prvej

inštancie č.k. 6Csp/26/2018-95 zo dňa 01.04.2019, ktorým súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Primeraného finančného zadosťučinenia sa tak žalobkyňa domáha práve na tomto. Preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o premlčaní nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže tento nárok je viazaný na rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 6Csp/26/2018-95 zo dňa 01.04.2019. Žaloba bola na súde podaná dňa 15.06.2020, preto nemožno dospieť k záveru o premlčaní nároku s odkazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka. (viď bod 13 uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/47/222) bolo potrebné námietku premlčania s odkazom na ustanovenie § 101 OZ s tým, že premlčacia lehota začala plynúť až právoplatnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/26/2018 (právoplatnosť dňa 21.2.2020), kedy sa žalobkyňa dozvedela výsledok uvedeného konania a že jej vznikol nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia odvislého práve od výsledku spomenutého konania 6Csp/26/2018.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) „Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.“

20. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Súd poukazuje na interpretačné pravidlo obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/45/2012 zo dňa 24.06.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. Preto v predmetnom prípade právoplatným ukončením konania vo veci sp. zn. 5Csp/122/2018, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. (viď tiež uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/63/2019-113 zo dňa 07.11.2019)

22. Súd odkazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v ktorom tento súd v bode 18. odôvodnenia (odvolávajúc sa na svoje skoršie rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Cdo/389/2015) konštatoval: „Pod úspešným uplatnením práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

23. Aj použitím doslovného gramatického výkladu vo vzťahu k vyslovenému právnemu názoru Najvyššieho súdu SR súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené predpoklady pre uplatnenie práva žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Totiž pojem „judikovať“ neznamená vysloviť právny záver len vo výroku rozhodnutia a dokonca neznamená len „ratio decidendi“, teda nosný dôvod rozhodnutia, ale za judikovanie je potrebné považovať aj „obiter dictum“, teda marginálne závery rozhodnutia súdu. Je nepochybné, že v základnom konaní sp. zn. 6Csp/26/2018 súd vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.277,93 Eur s príslušenstvom. V základnom konaní súd vyhodnotil zmluvu medzi žalovaným a žalobkyňou ako bezúročnú a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. odvolávajúc sa aj na závery tunajšieho súdu v rozsudku sp. zn. 1C/188/2016 zo dňa

30.03.2017. Ďalej uviedol v rozhodnutí sp. zn. 6Csp/26/2018, cit.: „Podľa názoru súdu predmetná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), a teda riadne uvedenie ročnej úrokovej sadzby. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o revolvingovom úvere čerpala sumu 2.076,85 Eur a splátkami v prospech žalovanej zaplatila sumu 3.354,78 Eur. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mala žalovaná nárok len na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 2.076,85 Eur. Prevyšujúce plnenie žalobkyne v prospech žalovanej v sume 1.277,93 Eur tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná vydať s poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.“ Uvedené závery boli následne podporené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020, ktorým v celom rozsahu potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 6 Csp 26/2018-95 z 01.04.2019, pričom sa stotožnil s názorom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Z uvedených rozhodnutí nemožno vyvodiť iný záver než ten, že žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľky v konaní voči žalovanému (dodávateľovi) úspešnou, preto sú splnené predpoklady podľa tretej vety § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

26. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva „odradzujúci“). Inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Sankcie za diskriminačné správanie musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“ (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/101/2017 zo dňa 7.12.2017).

27. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

28. Súd mal preukázané, že žalobkyňa bola v základnom konaní v procesnom postavení žalobcu úspešnou. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku vo veci sp. zn. 6Csp/26/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2 Co 107/2019-154 z 22.01.2020, bolo momentom ich právoplatnosti zistené a možno jednoznačne vychádzať z toho, že žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil z dôvodu nedostatkov úverovej zmluvy spôsobujúcej jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Niet pochybností o tom, že žalobca ako spotrebiteľ si bol nútený uplatňovať svoje práv a brániť sa v základnom konaní a bol v tomto základnom konaní úspešný, čím došlo k naplneniu dikcie tretej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

29. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že porušenie noriem spotrebiteľského práva má byť uvedené vo výroku rozsudku, má súd za to, že z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. neplynie, že pre jej naplnenie je podmienkou jedine právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť porušenie noriem spotrebiteľského práva jasne deklarované (vo výroku resp. v odôvodnení). Preto stotožniac sa s názorom žalobkyne v zmysle zásady, že žalobca sa nemôže žalobou úspešne domáhať určenia ne/existencie právneho vzťahu alebo práva tam, kde sa môže domáhať splnenia povinnosti, sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia pričom pre rozhodnutie vo veci samej bolo nosnou

otázkou posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorú súd prvej inštancie musel riešiť prejudiciálne. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ale zákonnou sankciou za nedodržanie obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch.

30. Výška primeraného finančného zadostučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

31. Súd žalobcovi priznal titulom primeraného finančného zadostučinenia sumu 500,00 Eur. V tejto súvislosti mal na pamäti satisfakčnú funkciu primeraného finančného zadostučinenia. Podľa názoru súdu práve táto suma dostatočne kompenzuje vzniknutú ujmu žalobcovi, ktorému bolo zasiahnutého ako do majetkovej sféry, ale aj skutočnosťou, že bol nútený bezdôvodné obohatenie si žiadať späť, bol narušený nielen jeho bežný život.

32. Súd vzal zreteľ aj na sankčnú a odradzujúcu zložku primeraného finančného zadostučinenia, pričom aj z tohto pohľadu sa suma priznaná žalobcovi javí ako primeraná. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadostučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.08.2020).

33. V danom prípade súd zohľadnil závažnosť porušenia práv, keď zmluva medzi žalobcom a žalovaným neobsahovala imanentnú náležitosť úverovej zmluvy, a to jej úrok a preto v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a bol úver bezúročný a bez poplatkov a vzal do úvahy aj skutočnosť, že žalobkyňa musela žiadať bezdôvodné obohatenie od žalovaného späť v konaní pod sp. zn. 6Csp/26/2018.

34. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že výška priznanej sumy je adekvátna. Súd sa nestotožnil s nárokom žalobcu o priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.277,93 Eur rovnajúcej sa sume bezdôvodného obohatenia priznaného v základnom konaní. Preto súd žalobu čo do nároku prevyšujúceho sumu 500,00 Eur zamietol.

35. Súd bral do úvahy aj skutočnosť, aby priznanie finančného zadostučinenia nebolo len nástrojom bezdôvodného majetkového obohacovania žalobcu. Finančné zadostučinenie je nárok, ktorý je priznávaný navyše, pre primeranosť nároku ktorého súd má umožnené aplikovať voľnú úvahu, obmedzenú tak, aby táto nebola arbitrárna a logicky zdôvodniteľná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti o porušení spotrebiteľských práv zohľadniac aj to, že základné konanie skončilo vydaním kontumačného rozsudku a všetkých ostatných spomenutých skutočností má súd za to, že suma 500 Eur ako finančné zadostučinenie je pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobcu ako spotrebiteľa vhodná (primeraná) a popri už judikovanej povinnosti žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Bardejov 6Csp/26/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/107/2019 spolu so zaplatením náhrad trov konania sankcionuje žalovaného dostatočne, čím svojím účinkom prispieva aj k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Uvedená suma 500 Eur zodpovedá zákonom zvýraznenej ochrane spotrebiteľa, a má aj ním požadovanú primeranú sankčnú povahu, vedúcu žalovaného k upusteniu od obdobného konania v budúcnosti.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Súd vychádzal zo zásady úspechu zakotvenej v § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorej súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v konaní, keďže mu súd priznal nárok, ktorý závisel od úvahy súdu. Žalobca bol teda úspešný v základe nároku, keďže priznanie primeraného finančného

zadosťučinenia, ktoré závisí od úvahy súdu. Preto súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania z prísúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.